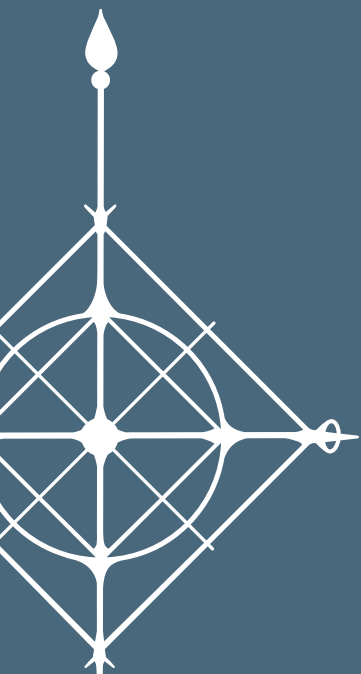

Høst

Mostedag

Bøn

KIRKEBLADET

Storring – Stjær – Høver
September – Oktober – November 2025

Adresser

Sognepræst

Carsten Marvig
Storring Præstegård, 8464 Galten
Tlf. 86 95 00 74
Mobil: 28 71 80 74
E-mail: cma@km.dk

www.storring-stjaer.dk

E-mail: 8083@sogn.dk

Menighedsråd:

Formand

Peter Schmidt
Kollens Møllevvej 30, Stjær
Tlf. 40 30 85 17
E-mail: peter.schmidt@storring-stjaer.dk

Næstformand

Schiela Udbye Jensen
Solhøjparken 36, Storring
Tlf. 22 18 41 01
E-mail: naestformand@storring-stjaer.dk

Kasserer

Flemming Staub
Kollens Møllevvej 53, Stjær
Tlf. 51 57 67 42
E-mail: kasserer@storring-stjaer.dk

Kirkevæрге, Stjær

Henning Røgen
Jeksenvej 12, Stjær
Tlf. 23 31 04 95
E-mail: kv-stjaer@storring-stjaer.dk

Kirkevæрге, Storring

Peter Bjarne Nordheim
Ryvej 118, Høver
Tlf. 40 28 38 68
E-mail: kv-storring@storring-stjaer.dk

Kirkekontoret

Elin Odgaard
Smedeskovvej 2, 8464 Galten
Tlf. 40 12 55 24
E-mail: storring.sogn@km.dk

Kirketjener, Stjær

Dorrit Arbjørn, Tlf. 3027 7395
E-mail: kt-stjaer@storring-stjaer.dk

Kirketjener, Storring

Jens Wendelboe
E-mail: kt-storring@storring-stjaer.dk

Graver, Storring og Stjær

Hans-Henrik Jakobsen, Tlf. 3068 4510
E-mail: graver@storring-stjaer.dk

Organist

Charlotte Sejthen, Tlf. 6053 1540
E-mail: organist@storring-stjaer.dk

Udgiver: Storring-Stjær Menighedsråd

Ansv. red.: Carsten Marvig

Prædiken ved Sommermøde-gudstjenesten

22. juni 2025 i præstegårdshaven

Velkommen her i vores prægtige præstegårdshave – mellem træerne, i Guds egen katedral.

Haven her er et særligt sted. Ikke bare, fordi denne have er en af landets største præstegårdshaver – men fordi den rummer noget, vi har brug for at huske: Ro. Forbindelse. Tålmodighed. Og tid.

Jeg har tænkt på træer. På hvordan de står her – tavse og stærke, år efter år. De siger ikke meget, men de vidner om meget. De har rødder i jorden og arme mod himlen. De er jordiske og himmelske på én gang.

Jeg har ofte tænkt, at hvis ikke Gud allerede havde gjort det, ville vi aldrig selv have fundet på noget så genialt som et træ. De står der bare. Ubesværet. De larmer ikke, medmindre vinden rusker i deres løv. De har ingen hast. Og alligevel sker der noget hele tiden. Indeni. Nede i rødderne. Oppe i kronen. Et træ forandrer sig langsomt – men sikkert. Træet er faktisk et meget godt billede på tro. Tro er ikke noget, man kan præstere. Det er ikke et spørgsmål om at føle det rigtige eller tænke stort og fromt. Tro er som noget, der får lov at slå rødder i én. Noget, der vokser – sommetider usynligt.

Jesus siger det sådan: ”Guds rige er som

et frø. Det mindste af alle frø. Men når det vokser op, bliver det til et træ, så himlens fugle kan bygge rede i dets grene.”

Og jeg tror, det er et billede, vi har brug for at tage alvorligt. For vi lever i en tid, hvor vi gerne vil se resultater. Hurtigt. Vi måler meget – men vi har svært ved at vente. Men tro gror ikke i larm og hast. Den gror i stilhed. Den kræver noget, vi næsten er ved at miste: tålmodighed. Og det er måske derfor, Gud lader sit rige ligne et træ – og ikke et lyn.

Fortsættes næste side

Til efteråret har vi i MR besluttet at plante en lille skov lige herovre på marken ved siden af haven. Ikke alene – men sammen. Skolen, daginstitutionerne, beboerne – ja, alle i vores sogne – inviteres med. For det, vi planter sammen, vokser vi også sammen med. Det glæder jeg mig til – det er en drøm, vores mellemste søn Tor for år tilbage gav næring til.

Når vi nu planter en skov, handler det ikke kun om natur og CO2. Det handler netop også om fællesskab. For uden fællesskab mistrives vi som mennesker.

I kan læse mere om det projekt i en fremragende artikel i det seneste kirkeblad, forfattet af Flemming Staub.

Men se, tanken er, at der midt i den nye skov skal være en lysning. Et åbent rum til stilhed, til tanker, til bøn. Ja, et refleksionsrum.

For vi har brug for sådanne rum. Steder uden krav. Uden præstation. For det meste af vores liv foregår i et samfund, hvor man hele tiden skal måle op, vise frem, leve op. Gøre sig fortjent.

Og lige dér er det, evangeliet lyder helt anderledes. Det taler ikke ind i præstationsræset, men sætter sig midt i det og siger: ”Ro på. Du behøver ikke gøre dig fortjent.” For i Guds øjne har du allerede en plads. En fast plads. Ikke fordi du nødvendigvis er den bedste, men fordi du er elsket.

Jeg kom til at tænke på det stoleprojekt, jeg lavede med konfirmanderne sidste år. De dekorerede hver sin stol – med et træ med rødder, og ordene ”Stol på Gud” skrevet på ryglænet. Det var ikke bare en kreativ opgave. Det var et billede på noget vigtigt: At du har en plads. Ikke en, du skal kæmpe for. Ikke en, du skal vinde. Men en, der er givet dig. Og som ingen kan tage fra dig.

Den stol er et billede på dåbens løfte. At vi er elsket og båret. At vi har rødder i noget dybere end os selv. Noget, der holder – også når vi selv vakler.

For vi kender det godt: Vi orienterer os hele tiden efter pladser i livet. Hører jeg til her? Har jeg noget at komme med? Får jeg lov at være med? Vi oplever det i skolen, på arbejdet, i vennekredsen. Og nogle gange kan det føles, som om der altid er en stol for lidt.

Men i Guds rige er der altid en plads. Der er ingen udskillelse. Der er ingen, der vælges fra. Og hver gang vi selv helt lavpraktisk giver et andet menneske plads – ved bordet, i samtalen, i blikket – så er Guds rige tæt på. Så spirer det midt iblandt os.

Troen er som træerne omkring os. Den vokser stille. Som rødderne under jorden. Den er ikke altid tydelig, ikke altid følbar. Men den kan noget!

For når stormene kommer – for det gør de jo, de kommer og de rammer os alle – så gælder det om at have rødder. Ikke perfekte

præstationer. Men en dyb forankring i noget, der er større end os selv.
Som det hedder i sangen "Kære Linedanser":
"De stærkeste rødder har træer i blæst."
Det betyder, at hvis man har stærke rødder, vælter man ikke så let. Så kan man modstå de storme, man møder i livet.
Jo, de stærke rødder. Det urokkelige fundament, som dåbens løfte er, står fast – helt ind i evigheden. Derfor rakte træets krone på konfirmandernes stole også helt op i den blå himmel.

Når jeg ser mig omkring i haven i dag, bliver jeg bevæget. Ikke bare fordi haven er smuk. Men fordi den bærer spor. Menneskers spor. Minder. Ord. Smil. Tårer. Liv.
Da vi for over 30 år siden holdt det første Sommermøde, anede jeg ikke, at det skulle blive en fast tradition. En tradition, der gennem årene er vokset frem sammen med jer. Og som også gennem årene har forandret sig i samspil med jer.
Sådan er det også med troen. Den er ikke statisk. Troen er ikke noget, vi pakker ned i systemer. Tro er noget, der lever i samspil med livet. Med de mennesker, vi møder. De ord, vi hører. De tider, vi går igennem.
Jo, sammen skal vi plante en skov af træer. Og samtidig må vi håbe og bede om, at noget også må få lov at slå rod i os og vokse imellem os. Ikke mindst: fællesskab – og, som træerne vidner om: tålmodighed. For det har

vi til stadighed brug for, for at kunne leve og trives. Amen.

Bøn er troens åndedræt

Bøn er troens åndedræt. Den holder troen levende – den ilter den så at sige. Når vi har dåb i kirken, læser vi altid ordene: ”Lad de små børn komme til mig, for Guds rige er deres.” Vi læser dem uanset, om den, der skal døbes, er en baby, en kommende konfirmand – eller en ældre på over 80. For forholdet til Gud er altid et barneforhold.

Noget af det vidunderlige ved børn er, at de er åbenhjertige. De deler deres tanker og følelser uden filter – hvis forholdet til forældrene er godt.

Det er det samme i et kærlighedsforhold. Hvis kærlighedsforholdet er godt, taler vi med hinanden. Vi deler tanker og drømme, ligesom vi deler vores nederlag og bekymringer med hinanden. Denne tillidsfulde åbenhed er med til at styrke båndene i et kærlighedsforhold.

Og omvendt gælder det jo desværre også, at hvis samtalen dør ud, gør forholdet det også.

Med bøn er det som det gode kærlighedsforhold. Når vi beder, styrker vi båndet til Gud. Vi holder troen levende. Den tidligere svenske biskop Martin Lind siger, at bønner er det sted, hvor vi kan opleve den største frihed. For over for Gud kan vi lade alle masker falde. Vi kan være os selv – med alt det smukke og alt det svære, også det forbudte. Ja, selv det, vi knap tør

sige højt til os selv, kan vi sige til Gud. For Gud dømmer aldrig sit menneskebarn ude. Gud ønsker at være vores fristed. Vores helle. Som Paulus skriver: ”Bring i alle forhold jeres ønsker og tanker frem for Gud i bøn.” Intet er for småt, for stort – eller for pinligt. Tværtimod. At sætte ord på sine inderste tanker og drømme kan være ren åndelig medicin.

Derfor er det heller ikke forkert at bede om godt vejr. Eller medvind på cykelstien. Det er bare ikke sikkert, Gud opfylder alle vores ønsker. Og hvem kender ikke det?

C.S. Lewis, forfatteren bag Narnia, oplevede også, at Gud ikke opfyldte hans inderste ønske, da hans elskede kone Joy blev syg og senere døde. Han bad inderligt – kæmpede med Gud i bøn for hendes liv. Men sygdommen vandt. Sorgen var ubærlig.

C.S. Lewis beskriver i sin dagbog sin fortvivlelse over tabet: Så inderligt og så håbefuldt har jeg bedt for Joys liv – og så var det alligevel kræften, der vandt.

I sin sorg bad Lewis – bønner, der var fulde af vrede og skuffelse – han havde i grunden kun én bøn i sit hjerte, nemlig kravet: Gud, giv mig Joy tilbage!

Havde Jesus ikke selv sagt: ”Bed, så skal der gives jer; bank på, så skal der lukkes op”? Men Lewis bankede kun på, hvad der føltes som en lukket dør til et tomt, mørkt hus.

Men da sorgen havde gjort den første del af sit arbejde, begyndte noget at forandre sig. Han opdagede, at bøn ikke nødvendigvis forandrer Gud – men at den forandrer ham. Da han slap sin vrede og ikke længere kunne andet end at bede den korteste bøn: ”Hjælp mig!” – da kom roen. Glæden begyndte så småt at spire. Han begyndte at fornemme Joys nærvær stærkere end før. Dansen med Joy, der var blevet afbrudt, fortsatte – bare i en ny rytme. Bønnen forvandlede ham. Den gav ham den erkendelse, som viste sig at være en befrielse, nemlig at der er en grænse for menneskets magt. En grænse for, hvad vi kan og skal kontrollere. Det er en svær erkendelse at nå frem til. Men sikkert er det, at den kan åbne nye veje og horisonter. Ja, give os en ro i livet.

Carsten Marvig

Fotos fra sommer- mødeugen

Se flere fotos på side 10-11

Om at gå en sommermorgen i møde

Mobilen bimlede vedvarende og ubønhørligt kl. 4.00. Der var ved at blive lyst på årets længste dag. Målet var Storring Kirke kl. 4.30 med efterfølgende naturvandring.

Vi sad lidt søvndrukne og stille i kirken og lyttede til Carstens ord om at vågne og møde dagen og sang et par klassikere fra salmebogen - *I østen stiger solen op* og *Op al den ting som gud har gjort*.

Herefter mødtes vi udenfor kirken og i en samlet og stille flok begyndte naturvandringen. Der var lidt morgenkulde og dug. Det duftede af roser og kaprifolium på vej ned af Kirkebakken.

Vi gjorde flere stop på turen, hvor vi lyttede til fuglenes sang. Peter fortalte om deres sang

og om hvordan de på hver sin måde synger med sit eget næb. Vi hørte uglen sige farvel til natten og småfuglene sige goddag til dagen.

Da vi kom ud af Gammeldam, kom solen frem og vi mærkede den begyndende varme. På kogræsserengen sov køerne i det høje græs, de ænsede os næsten ikke og blev liggende.

Tilbage i præstegårdshaven havde solen for alvor fået magt. Vi sad i solen og nød dejlige nybagte rundstykker, kaffe og snak, inden vi brød op og hver især tog fat på dagen.

Denne morgens mulighed

Hanne Øvlisen

Fotos fra sommermødeugen

Orkidé i Præstegårdshaven

Under sommermødet i år blev det opdaget, at der vokser skovhullæber i haven. Skovhullæbe er en af de orkideer, man kan finde naturligt i den danske natur.

Det er en lidt anonym grøn plante, som man ikke umiddelbart vil tro er en orkidé. Ser man på de enkelte blomster, ser man tydeligt ligheden med de flotte tropiske arter, vi har i stuerne.

Det er en relativt almindelig orkidé. Alle orkideer i den danske natur er fredede. Skovhullæberne vokser i runddelen under de 4 lindetræer midt i præstegårdshaven. Vi vil naturligvis passe godt på voksestedet.

Udskiftning i personalet

Vores kirkesanger, Petra, vender tilbage fra barsel i uge 39. Det betyder, at vi skal sige farvel til Line. Vi har været rigtig glade for Line, så tusind tak for sangen.

Tusind tak til Line for sangen.

Høstgudstjeneste med kirkekaffe

Søndag den 7. september kl. 14.00 i præstegårdshaven

Vi samles som altid i vores skønne præstegårdshave.

Hvis det mod alt forventning bliver dårligt vejr, rykker vi ind i Storring Kirke.

Efter gudstjenesten er der kirkekaffe.

Strikkecafeen

Strikkecafeen starter op igen **torsdag den 18. september kl. 14-16** i konfirmandstuen. Der strikkes dåbsklude og varmt tøj til hjemløse i Aarhus. Varme sokker, halstørklæder, huer mv. går til Blå Kors' varmestue i Jægergårdsgade. De er meget taknemmelige for de hjemmestrikkede ting. Det er masker med mening.

Mændenes morgenbord

Den sidste fredag i hver måned samles en flok mænd omkring et morgenbord, hvor vi får en kop kaffe og et rundstykke (og måske med en lille én til), synger et par sange/salmer, får en hyggelig sludder om stort og småt, mand og mand imellem.

Det er åbent for alle (mænd), og alle er velkomne i konfirmandstuen den **sidste fredag i måneden kl. 8.30**.

Kirkehøjskole i Galten

Torsdag den 25. september kl. 19.00

Hjertets Veje er en kunst-koncert, hvor I vil høre både klassiske og rytmiske sange, fra Edvard Grieg til Alberte Winding, akkompagneret af klaver og saxofon. I vil opleve litteratur fra bl.a. Naja Marie Aidt og Steffen Brandt samt kunstværker fra Michelangelo til Kathrine Ærtebjerg. Kunstnerne, Karima Damsted, Kirstine Lykkebo og Katrine Busk, tager jer med på en rejse gennem de store følelser i livet. K-Klubben samler også penge til humanitære formål ved sine arrangementer. Vi starter som altid med en kort gudstjeneste i Galten Kirke kl. 19.00 og går derefter over i sognegården til kunst-koncerten.

Mostedag i præstegårdshaven

Lørdag den 27. september kl. 10-14 ved Konfirmandstuen

Vi starter med en sang kl. 10. Herefter starter mosteriet op og man kan løbende komme forbi og lave most. Der er mulighed for at samle æbler i haven eller medbringe egne æbler.

Ståposer til opbevaring af mosten kan købes. Alle er velkomne

Er der noget at grine af, når vi bliver gamle? – når alderdom bliver kvalitet...

**Tirsdag den 30. september kl. 14.00 i
Konfirmandstuen**

“Er der noget at grine af, når vi bliver gamle – når alderdom bliver en kvalitet.....” har tidl. Provst Anders Bonde, Favrskov kaldt sit causeri.

Med udgangspunkt i et møde med mennesker, der er nået til en af de ”ældste” klasser i ”Livets skole” giver han et muntert indblik i det “Livets efterår”, som for de fleste rummer mange spændende nuancer. Ofte kan det være et liv på trods, men selv her kan alderdommen vise sig at være en udfordring, der giver mening og livskvalitet. Og her spiller en god gang lune og en varm latter en ikke ringe rolle.

Anders Bonde er tidl. præst på landet, provst og bonde. Landbokulturen er hans

inspirationskilde. Her er der netop tradition for at tillægge livserfaringen stor betydning. Og det er foredragsholderens opfattelse, at den ældre rummer en ressource af indsigt, som samfundet som helhed kunne være tjent med at drage større nytte af. Foredraget holdes i causeriets muntre form, hvor der er noget til eftertanken.

Babysalmesang

...starter igen **onsdag 1.oktober kl. 11.00 i
Stjær kirke.**

Babysalmesang er et musikalsk frirum sammen med dit lille barn (ca. 2-10 mdr.) hvor vi synger, bevæger os, bruger sæbebobler, rasleæg og meget andet. Vi er i gang i ca. 35 minutter og bagefter er der tid

til hyggesnak over en kop kaffe/te. Vi har 6 onsdage i forløbet, og det er gratis at være med.

Husk tilmelding til mig på 60 53 15 40 senest tirsdag d. 30. september!

Glæder mig til at se jer!

Organist Charlotte Sejthen

Koncert med koret ”Vox Mariæ”

**Koncert i Storring kirke
onsdag d. 8.oktober kl. 19.30
med koret Vox Mariæ**

Vox Mariæ er et ambitiøst arbejdende klassisk kor for kvinder i alderen 20-35 år, der har base i Skt. Lukas Kirke i Aarhus. Koret blev stiftet i 2012 af Martha Fyrstenborg og Katrine Broch Møller, og det ledes nu af Severin Korsgaard, som tiltrådte i januar 2019. Korets repertoire spænder over en bred palet af a cappella musik fra forskellige

perioder, men med forkærlighed for den danske sangskat, samt nordiske værker fra det 20. og 21. århundrede. Gennem årene har koret opført en række større værker for kvindestemmer i samarbejde med instrumentalister fra det århusianske musikliv, bl.a. Brittens A Ceremony of Carols, Vivaldis Gloria og Magnificat, Faurés Requiem, samt Mozarts Missa Brevis i D-dur. Dirigent – Severin Korsgaard
Fri entré!

Allehelgen

Søndag den 2. november kl. 10.30 i Storrिंग Kirke og kl. 14.00 i Stjær Kirke

Alle helgen søndag vil vi traditionen tro som en del af gudstjenesten læse navnene op på dem, der er begravet eller bisat fra vores kirker siden sidste Alle helgen.

Efter gudstjenesten vil der i våbenhuset være små udelys, som alle er velkomne til at sætte på deres gravsted.

Smilets ambassadør med Jesper Grønkjær Christensen

Tirsdag den 4. november kl. 14.00 i Konfirmandstuen

Eventyrer, forfatter, tryllekunstner og samfundsdebattør Jesper Grønkjær Christensen fra TV2-Østjylland har gjort det til sin mission at drage ud i de fjerneste afkroge, for at vise, at smilet er det sprog vi alle taler.

Han har en særlig evne til at få folk til at åbne sig op. Han mødes med narkomaner, præster, politikere, kræftpatienter og mange andre. Jesper balancerer hårdt mellem humor og seriøsitet i sit møde med fremmede mennesker. Det bliver hver gang til hjertevarme samtaler, som han bl.a. videregiver gennem foredrag.

Kirkehøjskole i Skovby

Torsdag den 13. november kl. 19.00

Mød Katharina von Bora, der selv fortæller sin historie.

Theresia Treschow-Kühl optræder som Katharina i en kopi af hendes dragt, kendt fra Lucas Cranachs maleri.

I 1523 flygtede Katharina fra klosterlivet og blev en central skikkelse i reformationen.

Martin Luther kaldte hende "Herr Käte" for hendes dygtighed i forretninger. Ægteskabet var kontroversielt, og hendes enkestand var udfordrende. Vi får et unikt indblik i reformationens tid. Theresias dragt er skabt i samarbejde med Annette Herbst, Historicum. Vi begynder i Skovby Kirke med en kort gudstjeneste, hvorefter vi går i sognehuset til fortælling og kaffe.

Julestue

Mandag den 1. december kl. 14.00 i Konfirmandstuen

Kom i den helt rette julestemning med oplæsning, sang, musik og pakkespil.

Der bydes på hjemmebak til kaffen.

Medbring en pakke til max. 20 kr. til et hyggeligt pakkespil.

Det er en flok frivillige kvinder, der igen i år står for at skabe en hyggelig og varm julestemning.

Tilmelding senest 21. november til en af nedenstående:

Tove Nielsen 23 69 59 71

Metha Eriksen 30 52 74 88

Rita Joseff 30 89 22 20

Samtale med præsten

Husk, at det er let at få en samtale med præsten. Ring blot og aftal tid. Henvend dig trygt. Sjælesorgssamtaler kan have meget forskelligt indhold. Det kan handle om livskriser, dagligdag og mening. Du ved selv, hvornår du har brug for en samtale. Præstens opgave er i høj grad at lytte og spejle samtalen.

Det kan også være, at du bare har brug for en snak over en kop kaffe. Så er du også altid meget velkommen til at ringe og få en aftale.

Kirkelige handlinger i maj, juni og juli 2025

Storring

Dåb

01.06 Frej Buus Skov

01.06 Atlas Harbo Markussen

Begravelser

04.06 Jens Curt Mortensen

Stjær

Dåb:

24.06 Elme Gadager Rosenlund

21.06 Maja Elly Rohde

Begravelser:

20.06 Torhild Hansen

Gudstjenesteliste

Søndag den 7. september

Høstgudstjeneste

14.00 Præstegårdshaven
+ kirkekaffe

Søndag den 14. september

9.30 Storrिंग
10.30 Stjær

Søndag den 21. september

9.30 Storrिंग *Haue*

Søndag den 28. september

9.30 Stjær
10.30 Storrिंग

Søndag den 28. september

9.30 Stjær
10.30 Storrिंग

Søndag den 5. oktober

9.30 Storrिंग
10.30 Stjær

Søndag den 19. oktober

9.30 Galten
10.30 Storrिंग

Søndag den 26. oktober

9.30 Storrिंग
10.30 Stjær

Søndag den 2. november

Allehelgen

10.30 Storrिंग
14.00 Stjær

Søndag den 16. november

9.30 Galten
10.30 Storrिंग

Søndag den 23. november

9.30 Stjær *Mandrup*

Søndag den 30. november

Første søndag i advent
10.30 Storrिंग

